

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego
Lasów Państwowych Nadleśnictwa S.

przy uczestnictwie "Społem" Powszechnej Spółdzielni Spożywców w S., Skarbu
Państwa - Prezydenta Miasta S., Spółki Restrukturyzacji Kopalń Spółki Akcyjnej, A.
Z. i S. Z.

o zmianę prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 września 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 11 stycznia 2011 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną uczestnika S. Z. w części dotyczącej
rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego odnoszącego się do jego
apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 22 kwietnia
2010 r. , w zakresie pkt 1 ppk 1-7 i ppk 10-50;**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
w pozostałym zakresie.**

Uzasadnienie

1. Sprawa, w której uczestnik S. Z. wniósł skargę kasacyjną została wszczęta na wniosek Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa S., który domagał się zmiany prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego jego żądanie stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości położonych w S., obręb M., stanowiących kilkadziesiąt działek o różnej powierzchni i oznaczeniu. S. Z. uzyskał status uczestnika w tym postępowaniu na wniosek (k. 48) motywowany tym, że pozostaje w posiadaniu dwóch działek - nr 851 i nr 852, w całym kompleksie gruntów, którego dotyczyło żądanie zmiany postanowienia o stwierdzeniu zasiedzenia. O przyznaniu mu tego statusu zdecydowały jego twierdzenia o samoistnym posiadaniu nieruchomości złożonej z działek nr 851 i nr 852 w S., obręb M. oraz to, że wniósł o stwierdzenie, iż on sam nabył własność nieruchomości złożonej z tych dwóch działek przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 2005 r. (k. 91). Wniosek S. Z. podlegał rozpoznaniu wraz z wnioskiem Skarbu Państwa o zmianę postanowienia w przedmiocie zasiedzenia i został oddalony w pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego z 22 kwietnia 2010 r.

Stosowanie do art. 510 § 1 k.p.c. zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji. Jeśli weźmie udział staje się uczestnikiem. S. Z. zyskał status uczestnika postępowania z uwagi na to, że deklarował, iż wynik postępowania dotyczy jego praw, o ile wiąże się z oceną przesłanek nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości złożonej z działek nr 851 i nr 852 w S., obręb M. W toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji S. Z. nie twierdził, żeby jego praw dotyczyło rozstrzygnięcie w przedmiocie stwierdzenia zasiedzenia jakichś innych nieruchomości spośród tych, których dotyczył wniosek Skarbu Państwa. Takich twierdzeń nie zgłosił także w apelacji, choć zaskarżył nią rozstrzygnięcie odnoszące się do wszystkich nieruchomości objętych wnioskiem Skarbu Państwa, w tym i działek nr 851 i nr 852 oraz rozstrzygnięcie oddalające jego wniosek o stwierdzenie, że nabył własność nieruchomości złożonej z tych dwóch działek przez zasiedzenie. W tej sytuacji stwierdzić trzeba, że status uczestnika w postępowaniu przysługiwał S. Z., o ile dotyczyło ono rozpoznania żądania Skarbu Państwa zmiany postanowienia o

stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości złożonej z działek nr 851 i nr 852 w S., obręb M. i stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie własności tej nieruchomości przez S. Z. Żądanie zgłoszone przez wnioskodawcę, odnoszące się do pozostałych nieruchomości wymienionych we wniosku nie dotyczyło praw S. Z., a to oznacza, że nie ma on legitymacji do wniesienia skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia od orzeczenia wydanego w sprawie z wniosku Skarbu Państwa w związku żądaniem dotyczącym nieruchomości, o których S. Z. nie twierdził, żeby były przedmiotem jakichś jego praw czy przedmiotem jego posiadania. Wyłącznie prokurator ma legitymację do zaskarzania orzeczeń sądowych z uwagi na realizowanie przyznanych mu ustawą zadań w zakresie ochrony praworządności. Każda inna osoba może skarżyć orzeczenia wydane w jej sprawie, nie zaś w przypadku podejrzenia wadliwości orzeczenia wydanego w sprawie dotyczącej innych osób.

Z powyższych przyczyn skarga kasacyjna S. Z. została częściowo odrzucona - art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

2. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadnieni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uczestnik S. Z. wniósł o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej skierowanej przeciwko rozstrzygnięciu, którym Sąd Okręgowy oddalił jego apelację od postanowienia zmieniającego postanowienie w przedmiocie stwierdzenia

nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie i stwierdzającego, że własność tę nabył Skarb Państwa oraz oddalającego wniosek S. Z. o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie nieruchomości złożonych z działek nr 851 i nr 852. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania miała zadecydować jej oczywista zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wynikająca z naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 523 k.p.c. w związku z uznaniem, że po prawomocnym oddaleniu wniosku wnioskodawcy o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie doszło do takiej zmiany okoliczności faktycznych, że dopuszczalne było ponowne rozpoznanie jego wniosku i zmiana wydanego wcześniej postanowienia. Oczywista zasadność skargi miała wynikać także z naruszenia art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. i art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 523 k.p.c. oraz 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz z błędnej wykładni art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 336 k.c. Charakterystyczne jednak jest, że w uzasadnieniu tezy uczestnika o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie zostały przytoczone okoliczności mające świadczyć o wadliwym rozstrzygnięciu w przedmiocie zgłoszonego przez niego wniosku o stwierdzenie, iż nabył przez zasiedzenie własność nieruchomości złożonej z działek nr 851 i nr 852 w S., obręb M.

Sposób sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozawala stwierdzić, by skarga kasacyjna uczestnika była uzasadniona w sposób oczywisty, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Podkreślić przy tym należy, że skoro zgodnie z art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, to i o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie można wnioskować na podstawie zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Tymczasem szereg argumentów powoływanych przez uczestnika w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania dotyczy sposobu dokonania przez Sąd Okręgowy

ustaleń faktycznych na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie. W świetle argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie można jednak stwierdzić, by Sąd dopuścił się w rozpoznanej sprawie oczywistego naruszenia przepisów o sposobie prowadzenia postępowania dowodowego oraz o zasadach oceny materiału dowodowego.

Z przyczyn powołanych wyżej odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).